

UNIVERSITATEA DE VEST DIN TIMIȘOARA

Doctor Honoris Causa

ARTIS

MAESTRULUI

REMUS LAURENȚIU GEORGESCU

Director artistic al Filarmonicii Banatul din Timișoara

Timișoara, 30 noiembrie 2017

Cuvânt
la deschiderea ceremoniei de acordare a titlului de
DOCTOR HONORIS CAUSA ARTIS
al Universității de Vest din Timișoara
Maestrului Remus Laurențiu Georgescu

Stimați membri ai Comunității Academice din Universitatea de Vest din Timișoara,

Distinși invitați,

Dragi colegi și studenți,

Onorată asistență,

Maestre Remus Laurențiu Georgescu,

Universitatea de Vest din Timișoara este un pilon important al zonei de vest a țării, fiind cea mai importantă structură academică, promotoare și susținătoare a culturii artistice de valoare, recunoscută la nivel național, european și internațional pentru accentul pus pe calitatea actului educațional, pentru rezultatele cercetării științifice, pentru nivelul deosebit al creației artistice generate dar și pentru implicarea în dezvoltarea socială și culturală a regiunii.

Universitatea de Vest din Timișoara promovează ideea că, în prezent, universitățile trebuie să-și ia în serios rolul de a contribui la dezvoltarea societății, la popularizarea culturii, la respectarea drepturilor omului și la crearea stabilității politice.

De asemenea, în calitate sa de important furnizor de servicii educaționale, aderă la ideea că „Educația este cea mai puternică armă pe care o putem folosi pentru a schimba lumea” (Nelson Mandela) asigurând cadrul de formare și dezvoltare nu doar a unor buni profesioniști și oameni de știință, ci și a unor oameni bine pregătiți, responsabili social, cultivați și iubitori de artă și frumos. Educația contribuie la creșterea speranței de viață, la reducerea inegalității și sărăciei, la dezvoltarea culturală, la sustenabilitate ecologică, reducerea criminalității, democratizare și respectarea drepturilor omului.

Asumându-și rolul cu care a fost investită de fondatorii săi, anume de principal centru de cunoaștere în regiunea de vest a țării, dar și rolul de actor social important, Universitatea de Vest din Timișoara, prin facultățile sale, încearcă constant să ofere binemeritata recunoaștere unor nume importante din lumea științifică, culturală și artistică, economică, socială sau politică.

În contextul evenimentelor culturale organizate în Timișoara în legătură cu nominalizarea orașului de pe Bega la onorantul titlu de Capitală Culturală Europeană în 2021, Universitatea de Vest din Timișoara se implică tot mai mult în promovarea evenimentelor artistice și culturale și chiar mai mult, în creația artistică sub toate formele sale: muzică, teatru, pictură, sculptură, design, artă fotografică, creație

literară etc. Astăzi, Facultatea de Muzică și Teatru din cadrul universității noastre, aduce în fața comunității academice o personalitate marcantă a culturii românești, în persoana Maestrului Remus Laurențiu Georgescu, care și-a dedicat viața și cariera muzicii.

Propunerea înaintată Senatului UVT de către Facultatea de Muzică și Artă a adus în prim plan personalitatea domnului Remus Georgescu, calitățile sale artistice dar și de cercetător și profesor universitar, dedicat instituției în care și-a desfășurat activitatea cu dedicație și talent.

Cariera Domniei Sale este greu de cuprins în câteva rânduri dar, îmi face deosebită plăcere să punctez doar câteva dintre reperatele semnificative. Studiile universitare de la Conservatorul Ciprian Porumbescu din București, în anii 50, sub îndrumarea unor nume uriașe ale lumii muzicale (Theodor Rogalski, Leon Klepper, Ioan D. Chirescu, George Georgescu, Constantin Silvestri), au fost punctul de plecare al activității artistice prolifică a Maestrului Georgescu care a realizat de-a lungul timpului numeroase prime audiții ale celor mai importanți compozitori români, a concertat și a susținut turnee în țară și străinătate alături de soliști de renume mondial, a imprimat sute de piese de înaltă valoare artistică și a creat importante lucrări orchestrale și exerciții de stilistică. A fost cercetător al Institutului de Folclor din București, dirijor al celor mai importante Filarmonici din România, director artistic al Filarmonicii Banatul din Timișoara și nu în ultimul rând, profesor universitar al Universității de Vest din Timișoara, pentru mai bine de 25 de ani. Toate acestea au condus la înscrierea în palmaresul său a numeroase trofee, premii și titluri onorifice.

Stimate Domnule Profesor Remus Laurențiu Georgescu,

Astăzi, prin acordarea titlului de **Doctor Honoris Causa Artis**, Universitatea de Vest din Timișoara vă mulțumește pentru toate eforturile depuse în promovarea muzicii de calitate și a artei în general, precum și a valorilor românești autentice în lume. Suntem onorați de prezența Domniei Voastre la Universitatea de Vest din Timișoara și acceptarea titlului acordat.

Vă dorim să aveți parte de sănătate, putere de muncă și pasiune în activitatea pe care o depuneți și să vă bucurați mereu de succes în proiectele pe care le întreprindeți.

Prof. univ. dr. Marilen-Gabriel Pirtea

Rectorul Universității de Vest din Timișoara

LAUDATIO

în onoarea

Maestrului Remus Laurențiu Georgescu

cu ocazia acordării titlului de

DOCTOR HONORIS CAUSA ARTIS

Stimate Domnule Rector,

Stimate Domnule Președinte al Senatului UVT,

Stimați membri ai Comunității Academice,

Maestre Remus Laurențiu Georgescu

Distinsă asistență,

Vechii greci concepeau lumea ca o armonie de ritmuri, într-o măsură atât de mare, încât Platon considera filosofia ca fiind „cea mai înaltă muzică“. În lumea sunetelor ei au văzut ultima revelație a Ființei, vibrația cosmogonică primordială.

Celebrul mit al a lui Orfeu relevă puterea muzicii de a transcende condiția ontologică, dat fiind faptul că prin muzică se poate „atinge“ eternitatea. Prin straniile acorduri ale lirei sale, Orfeu pătrunde acolo unde nu există „uitare“, nici amintire, ci numai starea de eternitate.

Această stare de eternitate este relevată prin creația și aventura existențială a maestrului Remus Georgescu. „Întreaga mea viață era scăldată în muzică“ (spune maestrul), muzica pe care o consideră ca fiind o sublimă împletire dintre Tăcerea cosmică primordială și energia cosmocreatoare a universurilor sonore. Muzica apare din tăcere și se întoarce în tăcere, dat fiind faptul că „muzica este relația dintre sunete și tăcerea care o înconjoară“. (R. Georgescu, „Gânduri despre muzică“). „Iar restul e tăcere“ spune și Hamlet, înaintea stingerii flăcării sale. Privită din prisma infinitului, viața omului ființează între două mari Tăceri: tăcerea neantului din

care se întrupează și tăcerea definitivă a morții. Muzica este firul Ariadnei prin care omul înțelege „frumusețea și importanța tăcerii“.

În același timp, maestrul postulează limbajul muzical ca fiind prin excelență un limbaj Non-Logos, un limbaj care transcende rostirea, casează structura osificată a cuvântului. Ființarea limbajului auditiv al sunetelor în arhitectonica și esoterismul compozițiilor muzicale, îi conferă compozitorului statutul de demiurg, de creator al unei lumi insolite, de nerepetat. „Muzica fiecărui mare compozitor este o lume, un univers aparte care îi conferă personalitate inconfundabilă. Desigur, semnele partiturilor sunt aceleași la toți. Modul în care aceste semne sunt transformate în sunete diferă nu numai de la un compozitor la altul, dar el poate diferi de la o pagină la alta sau chiar de la o măsură la alta“¹.

Crezând cu tărie în fluiditatea metamorfozele Viului, maestrul Remus Georgescu așază creația muzicală sub zodia unei eterne mișcări și deveniri de factura heraclitiană. „Muzica înseamnă energie, mișcare, devenire, renaștere perpetuă. Ea cunoaște avataruri succesive, reîntrupări mereu diferite. Istoria muzicii nu este un muzeu al figurilor de ceară, ea este istoria capodoperelor mereu actuale, mereu în contemporaneitate. Marea muzică este nemuritoare“².

În același timp, maestrul susține și valoarea katarhică a muzicii, reafirmând parcă „sentința“ lui Nietzsche, conform căreia: „avem artă, pentru ca adevărul să nu neucidă“.

Afirmarea credinței în valoarea terapeutică a muzicii, este mai actuală ca oricând, dat fiind faptul că „trăim într-o lume agresată fonic, într-o lume a groazei, a fricii, a teroarei, a crimei, a monstruozițiilor de tot felul“³.

În această lume dezumanizată, muzica reface încrederea în valorile triadei platoniciene, ne reconfigurează sufletul și spiritul spre Adevăr, Bine și Frumos.

În ceea ce privește hermeneutica creației, maestrul Remus Georgescu, o așază sub semnul dualității esențiale dintre compozitor și interpret. „Actul creativ reprezintă dialogul dintre interpret și compozitor. Codificarea muzicii în simbolurile grafice ale partituri este o complicitate între compozitor și interpret. Descifrarea unei partituri este un act de factură esoterică, compozitorul își zidește în niște semne convenționale, sufletul, energia lui. Muzica este ascunsă în spatele semnelor partituri. Rolul interpretului este să decodeze acest cifru, să transforme semnele partituri în sunete, după care să transforme sunetele în muzică“⁴. Afirmând parcă demonia lui Göethe, înțeleasă ca fiind duhul magic a creației, maestrul Remus Georgescu susține că „o muzică golită de mister, de vrajă, devine o simplă succesiune de sunete fără nici o noimă, fără nici un Dumnezeu“⁵.

Lucian Blaga (v. „Orizont și stil“), susținea că arta reflectă un anume mod ontologic al omului în lume, apărând ca o identificare a creatorului cu orizontul misterului și relevării. Creatorul de artă este condamnat la creație, în ciuda tuturor suferințelor și privațiunilor la care îl

¹ Remus Georgescu, op.cit.p.25 -26

² op.cit.p.92

³ op.cit.p.44

⁴ op.cit.)

⁵ op.cit.p.35

supune existența. Demonismul creației este atât de adânc ascuns în sufletul creatorului, astfel încât ar prefera hotărât non-existența, în locul unei existențe necreatoare.

Situat fără echivoc în orizontul creatologic al misterului, maestrul Remus Georgescu identifică suprema clipă faustică cu tainicul și alchimicul proces de creație. „A trai creând muzica este, cred, suprema fericire ce poate fi hărăzită unui om. Nici măcar audierea ulterioară a muzicii tale nu poate egala intensitatea trăirilor pe care le ai în momentele de grație ale dialogului tău tăcut cu hârtia goală, în momentele în care imaginezi și dai formă din nimic unui univers sonor, în care smulgi din neant o lume atât de efemeră și evanescentă cum e muzica”⁶.

Efervescența creatoare a maestrului se obiectivizează prin compoziții adresate tuturor genurilor muzicale, începând cu lucrări scrise pentru instrumente solo, precum: *Sonata-Poem pentru vioară solo, cele două suite pentru pian, liedurile pentru voce și pian, pe versuri Goga, Arghezi, Blaga, Bacovia*, etc, sau lieduri pentru voce și orchestră, precum lucrarea „De profundis” sau „De amicitia”, lucrări pentru cor *a capella*, precum lucrarea „Incantații” sau oratoriul „Crezul”, lucrări concertante, precum: „Concretul pentru orchestra de coarde”, sau lucrarea „Exorcism” pentru flaut și orchestră. La toate acestea, se mai adaugă remarcabilele lucrări pentru orchestra simfonică, cum ar fi: „Simfonia da Requim”, „Suita a II-a almajeana”, „Muzica solemnă”, „Simfonia Triade” sau „Suita burlescă”.

Genul vocal simfonic este onorat de lucrări precum: „Amintirile pământului”, oratoriul „Patrium Carmen”, oratoriul „Ecouri”, „Cantata solemnă”, oratoriul „De profundis”, etc.

Recunoașterea valorii creației sale este probată prin numeroasele premii naționale, dintre care distingem: premii acordate de Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor, Premiul *George Enescu* al Academiei Române, Premiul *Criticii Muzicale*, Premiul *de Excelență* al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor, sau Premiul „Opera Omnia” și cea mai înaltă distincție acordată unui muzician din spațiul românesc, *Marele Premiu al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor*.

Dimensiunea creativă a maestrului Remus Georgescu, este fericit completată de activitatea dirijorală, începută cu Filarmonica de Stat Sibiu, continuată apoi cu Filarmonica de Stat Oradea, Filarmonica de Stat Târgu-Mureș, urmată de dedicarea baghetei sale Filarmonicii de Stat „Banatul” din Timișoara, la pupitrul căreia va sta între anii 1968- 2003. O remarcabilă continuitate, răstimp în care filarmonica timișoreană va deveni una din instituțiile muzicale de referință la nivel național și nu numai. Pe tărâmul activității sale dirijorale, maestrul Remus Georgescu se va dedica creației muzicale românești, cum ar fi cele ale compozitorilor: Ștefan Niculescu, Anatol Vieru, Sigismund Toduță sau Pascal Bentoiu.

Între anii 1990 – 1994 și anii 1980 – 1988, maestru Remus Georgescu va ocupa funcția de director al Filarmonicii *Banatul* din Timișoara. Alături de anii dăruți creației, publicului, orchestrei și compozitorilor, se situează și anii dăruți destinului filarmonicii timișorene. Înaltă ținută artistică, dublată de înclinația spre perfecțiunea muzicală, exigența sa proverbială, nu l-au scutit de clasică luptă între impostură și valoare, „Anii petrecuți ca director de instituție artistică în care a trebuit să țină piept uraganului dezlănțuit de oameni mediocrii, aruncați astăzi la lada de

⁶ op.cit.p.136

gunoi a vieții. Totuși, au fost anii tinereții și maturității mele, cei mai frumoși ani și mai rodnici ani care ne sunt dăruți⁷.

Și, cum toate lucrurile mari sunt triadice, ajungem la a treia fațetă a personalității maestrului: cea de pedagog. De-a lungul vieții îl întâlnim pe Remus Georgescu în calitate de dirijor al orchestrei studenților, profesor de muzică de cameră, îndrumător al tinerilor muzicieni, sau încercând să insuflă dragostea pentru muzică studenților masteranzi din cadrul Facultății de Muzică a Universității de Vest din Timișoara. Sfatul dat de maestru studenților, atât celor de la Compoziție, cât și celor de la Interpretare Muzicală, ar fi: „...fiți voi înșivă! Nu vă lăsați atrași de mode trecătoare. Fiți exigenți cu voi înșivă și cu cei din jur. Să nu treacă o zi fără să simțiți că v-ați îmbogățit cu ceva spiritual. Căutați apropierea de oamenii care vă pot oferi această bogăție⁸. Doi dintre foștii studenți ai maestrului l-au urmat întru valoare și creație. Ei sunt azi profesori ai Conservatorului timișorean, dar și importanți compozitori contemporani: „Speranțele mele se leagă acum de doi tineri compozitori care mi-au fost studenți: Gabriel Mălăncioiu și Gabriel Almași⁹.

Alături de această putere de creație, maestrul are și mari tristeți: sunt timișoreni care nu știu ce mult pierd în spirit nefrecventând concertele Filarmonicii, Facultatea de Muzică nu deține componenta sa clasele de dirijat orchestră, compoziție și muzicologie. În consecință, nu se poate transforma în Academie sau Universitate de Muzică.

Dincolo de toate acestea, pentru tot ce a-ți făcut pentru și întru muzică, pentru tot ce a-ți făcut în cultura românească adâncă reverență MAESTRE ! Nu știm dacă vă merităm, dar știm cu certitudine că ne-ați schimbat viața.

Dacă aș putea vorbi prin sunete, m-aș apropia mai bine de starea dumneavoastră de grație în care arta e „o rană plină de lumină”. Prin dumneavoastră am fost binecuvântați de celesta și primordiala lumină a muzicii.

Timișoara, 25 octombrie 2017

⁷ op.cit.p139

⁸ op.cit.p.138 -139

⁹ op.cit.p.140

COMISIA DE EVALUARE ȘI DE ELABORARE A LAUDATIO

Președinte:

Prof. univ. Dr. **Marilen Gabriel PIRTEA**, *Rectorul Universității de Vest din Timișoara*

Membri:

- **Prof. univ. Dr. Viorel Negru**, *Președintele Senatului Universității de Vest din Timișoara*
- **Prof. univ. dr. Adrian Iorgulescu**, *Universitatea Națională de Muzică, București,*
Președinte al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din
România
- **Prof. univ. dr. Adrian Pop**, *Academia de Muzică "Gheorghe Dima", Cluj- Napoca*
- **Prof. univ. dr. Violeta Zonte**, *Universitatea de Vest din Timișoara,*
Decan al Facultății de Muzică și Teatru
- **Prof. univ. dr. habil. Manuela Mihăilescu**, *Universitatea de Vest din Timișoara*
- **Prof. univ. dr. habil. Marius Manyov**, *Universitatea de Vest din Timișoara*

PRELEGERA

Domnului Profesor Remus Laurențiu Georgescu

cu prilejul decernării titlului de

DOCTOR HONORIS CAUSA ARTIS

al Universității de Vest din Timișoara

Gânduri despre muzică

Mă simt onorat de faptul că este pentru prima dată când Universitatea de Vest din Timișoara acordă titlul de „Doctor Honoris Causa” unui muzician român care este, totodată, compozitor și dirijor. De aceea, cuvântul meu se dorește a fi nu numai unul de mulțumire ci și un elogiu adus Muzicii.

Mulțumesc așadar, Rectoratului Universității de Vest, Senatului Universității și Decanatului Facultății de Muzică pentru cinstirea deosebită care mi se face astăzi.

După o viață petrecută în strădania de a semăna dragostea și priceperea pentru muzică, în speranța că acele grăunțe împrăștiate în jurul meu vor întâlni și teren roditor, mă găsesc astăzi în fața Dumneavoastră în postura de culegător, primind confirmarea că aceste speranțe ale mele nu au fost chiar deșarte.

Mulțumesc Doamnei Decan Violeta Zonte pentru acest „Laudatio” în care încerc să mă regăsesc.

Oamenii de știință ne vorbesc despre un sunet sau, poate, despre un conglomerat, un curcubeu de sunete pe care îl emite Universul, care vine de undeva, din Cosmos. Poate că există o planetă a muzicii, un loc unde se vor duce cei care au auzit acest sunet și au putut răspunde chemării lui.

În natura pământeană, muzica nu există, ea este doar o formă de visare a oamenilor. „Perfecțiunea cosmică e de natură muzicală”, spun savanții. „Cu alte cuvinte, muzica nu e un ornament colateral al lumii, ci modul ei de a fi. Lumea e „bună”- cum spune textul biblic – pentru că e „ordo”, ordine vie, iar ordinea înseamnă proporție, raport numeric corect, armonie. Pus în mișcare, marele mecanism al universului devine un uriaș instrument muzical, sursă a unei melodii perpetue. Aceasta este muzica sferelor de care vorbeau pitagoreicii, „musica perennis”, concertul cosmic. Dacă nu-l mai auzim este pentru că, prezent încă din clipa nașterii în urechile

noastre, a devenit un mediu sonor indiscernabil, subînțeleș, asemenea luminii care face posibil văzul, fără a putea fi văzută ca atare. Suntem integrați, prin urmare, într-un mare „câmp” muzical, într-o structură polifonică.” Poate că este ecoul energiei cuvântului primordial despre care se scrie în debutul Evangheliei după Ioan, căci cuvântul, „logos-ul”, este și sunet. Poate că acest curcubeu include tot spectrul sonor muzical audibil și încă mult mai mult de atât.

Acest cluster, aceste sunete amestecate s-ar putea să conțină toate combinațiile posibile între sunete, toate muzicile care au fost, vor fi sau ar putea fi scrise vreodată. Poate că el conține toate creațiile lui Bach, ale lui Mozart, ale tuturor celor, extrem de puțini la număr, care au putut auzi interior acest sunet și au extras din el, muzica ascunsă. Acolo vor fi rămas și capodoperele pe care nu au apucat să le mai scrie. Ei au reușit să audă ceea ce nimeni până atunci, nu mai auzise, ceva ce au așternut apoi pe hârtie dăruind astfel omenirii, celor care nu fuseseră binecuvântați cu acest har, partiturile lor. Dar o partitură nu este încă muzică. Ea este doar partea vizibilă, lizibilă a ei. Interpreții sunt cei care au harul de a dăruia oamenilor accesul la muzică. Fără ei nu am putea cunoaște capodoperele create de geniul marilor compozitori: sunt cei care asigură eterna ei renaștere, neostoitul său avatar, miracolul epifaniei muzicii. Întruparea muzicii în sunet este infinit mai bogată decât notarea ei în partitură .

Să-ți trăiești viața cântând, dăruind oamenilor accesul la muzică, să te dăruiești pe tine însuși prin muzica ta, este o șansă, o fericire care puținor privilegiați le este hărăzită.

Muzica m-a învățat ce este smerenia. De muzica pe care o studiem în conservatoare, în academii ori în universități nu te poți apropia decât cu sfială, prosternat. Este o catedrală a sufletului, imaginată de oameni, în care nu poți pătrunde decât cu evlavie, cu reculegere, în tăcere. Totul aici este invenția năstrușnică a omului, pornind de la modelul dumnezeiesc al vocii omenești, până la forma nemaiîntâlnită a viorii închipuită de om, până la capodoperele create de geniul demiurgic al marilor compozitori.

Priviți o orchestră simfonică în acțiune având în jurul ei un public tăcut și veți fi martorii unui miracol unic, ai celei mai înalte forme de civilizație, de înfrățire umană, de iubire.

Muzica m-a învățat să-i ascult pe oameni, fie că este vorba de cântul ori de gândul lor.

Sunt un om retras, tăcut, nu pentru că nu aș avea ceva a spune, ci pentru că sper să învăț lucruri noi, să mă îmbogățesc spiritual ascultându-i pe alții. Mi-a plăcut întotdeauna să mă înconjur de oameni cultivați, de la care să pot învăța. Am avut șansa de a cunoaște asemenea oameni care mi-au luminat viața. Din păcate însă, aceștia sunt puțini.

Am întâlnit și mult prea mulți indivizi vorbăreți, cărora le place să-și asculte vocea, fără a avea, cu adevărat, ceva interesant de spus, dar care sunt convinși că au întotdeauna dreptate, care se consideră omniscienți, îndreptățiti să aibă și să emită păreri despre tot și despre toți. Afirmațiile apodictice, siguranța de sine, emfaza monologală sunt, de obicei, semne ale mediocrității: ele ascund slăbiciunea gândului, a spiritului. Modestia, alteritatea, nevoia de dialog definesc, de cele mai multe ori, omul superior.

Când marele taciturn care a fost Lucian Blaga, cel care mărturisea despre sine că este „mut ca o lebădă” spunea : „Eu cred că veșnicia s-a născut la sat”, sau când scria în poezia sa „Leagănul”: „Eu cred că sufream de prea mult suflet”, el lăsa în urmă un dram de îndoială. Este umbra pe care o poartă cu sine întotdeauna, gândul înalt. Rugăciunea „Crezul” este un asemenea gând.

Prin muzică am avut confirmarea că nimic nu poate fi absolutizat. Numai omul mediocru are certitudini, are răspunsuri la toate, crede că știe, este convins că stăpânește adevărul. Omul cultivat a înțeles că orice întrebare, orice analiză naște un șir întreg de alte interogații și că mai important este, poate, să știm să ne punem întrebările. Un bun profesor, magisterul, nu este, cred, cel care oferă soluții, ci, mai degrabă, cel care transmite discipolului neliniștea incertitudinilor, nevoia de căutare și nu confortul unui unic „punct” de vedere.

Muzica m-a învățat că performanța și excelența nu sunt un capăt de drum, o țintă finală, un sfârșit, ci un etern reînțepit, o permanentă ascensiune către acel „katharsis” pe care speranța îl așează mereu în fața gândului, a visului nostru, a strădaniei noastre.

Tot muzica m-a ajutat să înțeleg semnificația și frumusețea tăcerii ca parte integrantă a muzicii, tot astfel cum moartea, ca proiect al viitorului, este parte a vieții, singura împlinire firească a ei. Moartea este o consecință a vieții, tot astfel cum întunericul nopții, ca umbră a pământului în bătaia razelor de soare, este o consecință a luminii. Muzica, aidoma vieții, se naște din tăcere, se dezvoltă treptat, se împlinește în timp și se stinge din nou în tăcere. Ea va continua să trăiască virtual, în conștiința noastră, în sufletul nostru.

Prin naștere pătrundem în vremelnicie, în sunet, în lumină: este sfârșitul neînțepitului; prin moarte, intrăm în statornicie, în tăcere: este începutul nesfârșitului.

Muzica este un mod uman de a da cu tifla vremelnicieii, de a percepe trecerea timpului și de a-i da un sens. Ea m-a învățat că prezentul nu există: există doar înaintarea în sens unic, continua devenire. Dacă vrei să înaintezi în muzică, la fel ca și în viață, trebuie să te reinventezi neînțepitat.

Muzica este o formă de ne-murire, de eternă re-naștere, de continuă palingenezie.

Muzica este transcendență.

În general, ascult muzica analitic. Este, probabil, o deformare profesională. Cu toate acestea, mărturisesc că de multe ori, nu-mi pot stăpâni o lacrimă ascultând prima parte a Simfoniei a IX-a de Beethoven sau partea a doua a quartetului al doilea de Enescu. A nu mai putea admira este, cred, una dintre cele mai grave maladii ale spiritului uman, este semnul dispariției din lumea oamenilor, este semnul apariției, în schimb, a omului lui Nietzsche, cel în care dospește pustiul.

În sfârșit, am înțeles că muzica este viață, că ea ne ajută să pătrundem mai adânc în misterul, în tainele sufletului omenesc, în lumea nevăzută, cea veșnică a ființei umane.

Vă mulțumesc!

Prof. univ. Remus Laurențiu Georgescu

CURRICULUM VITAE

1 INFORMAȚII PERSONALE

Numele și prenumele: Georgescu Remus

Data nașterii 23/08/1932
(zz/ll/aaaa):

2 STUDII UNIVERSITARE

Anul/Perioada	Descriere
1951-1957	FACULTĂȚILE DE COMPOZIȚIE ȘI DIRIJAT DE ORCHESTRĂ, CONSERVATORUL <i>CIPRIAN PORUMBESCU</i> DIN BUCUREȘTI. AVÂNDU-I DREPT MENTORI PE THEODOR ROGALSKI, LEON KLEPPER, IOAN D. CHIRESCU, GEORGE GEORGESCU, CONSTANTIN SILVESTRI

3 CURSURI / SEMINARIILE PREDATE ÎN CADRUL FACULTĂȚII DE MUZICĂ ȘI TEATRU, UVT

Denumire

COMPOZIȚIE MUZICALĂ

MUZICĂ DE CAMERĂ

ORCHESTRĂ

TEORIA INSTRUMENTELOR ȘI ORCHESTRAȚIE

ANALIZA MUZICALĂ (MASTERAT)

4 ACTIVITATEA ARTISTICĂ

- a realizat numeroase prime audiții aparținând celor mai importanți compozitori români din a doua jumătate a secolului XX, multe lucrări fiind dedicate lui Remus Georgescu: Ștefan Niculescu, Anatol Vieru, Tiberiu Olah, Sigismund Toduță, Doru Popovici, Dumitru Bughici, Pascal Bentoiu, Liana Alexandra..
- a realizat numeroase prime audiții mondiale, între care două lucrări enesciene, neterminate: *Voix de la nature*, *Suite Chatelaine*
- concerte instrumentale cu soliști de renume mondial: Emil Ghilels, Daniil Safran, Annie Fischer, Ivry Gitlis, Lola Bobescu, Dmitri Baschirov, Victor Tretiakov, Ion Voicu, Silvia

Marcovici...

- turnee efectuate în străinătate: Austria, Marea Britanie, Cehia, Danemarca, Franța, Germania, Grecia, Italia, Norvegia, Polonia, Olanda, Spania, Singapore, S.U.A., Rusia, Ungaria, Venezuela...
- nenumărate înregistrări de înaltă valoare artistică din literatura muzicală universală: Schumann, Scriabin, Dvorak, Wagner, Landowski, partituri semnate de compozitori români precum: Ștefan Niculescu, Dumitru Bughici, Liviu Glodeanu, George Enescu, Wilhelm Berger, Remus Georgescu..., înregistrări pentru Radio și TV

5 ACTIVITATEA ȘTIINȚIFICĂ ȘI DE CREAȚIE

5.1. LUCRĂRI COMPUSE:

LUCRĂRI DE ȘCOALĂ (EXERCITII DE STILISTICĂ)

- “Berceuse” pentru pian (1946)
- “Mazurca” pentru pian (1946)
- Fuga în la minor pentru orgă (pian)
- Fuga în do minor pentru orgă (pian)
- Temă cu variațiuni in Reb major pentru pian
- Temă cu variațiuni pentru două pianee în Sib minor
- Sonata-Poem (in memoriam George Enescu) pentru vioară solo (1956/7)
- Quartet – re minor
- Passacaglia pentru orchestră

LUCRĂRI ORCHESTRALE

- Poem eroic pentru orchestră (1958)
- Balada “Amintirile pământului” pentru cor și orchestră (1959/60)
Disc LP Electrecord ECE-0980
- Suita a II-a pentru pian (1958/1962)
Editura Muzicală (p. 2 și 3)
- Concertul pentru orchestră de coarde (1965)
Editura Muzicală
Disc LP Electrecord STM-ECE 01154
- “Simfonia da Requiem” (Cântec în labirint) pentru orchestră (1969/70)
- Mica siută de dansuri și cântece vechi din Banat (Siuta I almăjană) pentru orchestră de coarde și percuție (1975)
- “Exorcism” pentru flaut și orchestră de coarde (1975)
- Oratoriul “Cântare străbunilor” (“Patrium Carmen”) pentru soliști (voce de soprană și flaut), recitatori (ad libitum), cor și orchestră (1976/7)
Disc LP Electrecord ST-ECE 02107
- Suita concertantă (Suita a II-a almăjană) pentru flaut, oboi, clarinet, fagot și orchestră de coarde (1983)
- Oratoriul “Ecouri” pentru solist (voce de bas), cor de femei, bandă magnetică orchestră (1983)
Premiul “George Enescu” al Academiei Române

Editura Muzicală

- “Cantata solemnă” pentru cor și orchestră (1985)
- “Muzica solemnă” pentru orchestră (1986)
- Oratoriul “De Profundis” pentru solist (voce de bas), cor mixt, cor de copii și orchestră (1994)
- “De Profundis” – patru lied-uri pentru voce de bas, cor mixt și orchestră (extrase din oratoriul omonim)
- Suita burlescă pentru orchestră (2000)
- Simfonia “Triade” (“Ritual funebru in memoriam decembrie 1989”) pentru orchestră (2004)
- “De amicitia” – nouă lied-uri pentru soprană, violoncel și orchestră
- “Suita dacică” (“Patrium Carmen”) pentru orchestră (extrase orchestrale din oratoriul “Cântare străbunilor”)

LUCRĂRI CORALE “A CAPPELLA”

- ”Patrium Carmen” –opt poeme corale extrase din oratoriul “Cântare străbunilor” pentru cor mixt

Editura Muzicală

- Două prelucrări corale polifonice pentru cor mixt
- “Două cântece vechi din Banat”
- “Copiliță cu năframă”
- “Mică odă unei fete” - cor la voci egale
- “Incantații” – cor la voci egale

LUCRĂRI CORALE RELIGIOASE PENTRU COR “A CAPPELLA”

- Oratoriul “Crezul” pentru cor la voci egale
- Oratoriul “Crezul” pentru cor mixt
- “Tatăl nostru” pentru cor mixt
- “Tatăl nostru” pentru cor la voci egale
- “Născătoare de Dumnezeu” pentru cor bărbătesc
- “Născătoare de Dumnezeu” pentru cor la voci egale
- Cîntarea Sf. Ambrozie
- “Psalmi” pentru cor mixt și percuție (ad libitum)
- “Rugăciune” pentru cor mixt (versuri Radu Gyr)
- “Trei colinde de temniță” pentru cor mixt (versuri Radu Gyr)
- “Slavă ție, Doamne” pentru cor bărbătesc
- “Slavă ție, Doamne” pentru cor la voci egale
- “Sfînt e Domnul Savaot” pentru cor mixt

LEID-URI PENTRU VOCE ȘI PIAN

- Vocaliză
- Primăvara (O. Goga)

- Tîlcuri (L. Blaga)
- Reflexe (R. Stanca)
- De vor veni.. (O. Goga)
- Amurg de toamnă (L. Blaga)
- Argonautica (R. Stanca)
- Nocturnă (G. Bacovia)
- “Oraison” (M. Maeterlinck)
- “De profundis” (L. Blaga)
- “Finister” (R. Stanca)
- Catren (L. Blaga)
- Meditație (L. Paloda)
- Psalm (T. Arghezi)
- Triade (L. Blaga)
- Mă ascund (Robert Șerban)

5.2. CĂRȚI

Remus Georgescu, *Gânduri despre muzică*, Ed. Sim Art, Craiova, 2012

Remus Georgescu, *Gânduri despre muzică*, Ed. Artes, Iași, 2012

5.3. MONOGRAFII DESPRE ACTIVITATEA MUZICIANULUI REMUS GEORGESCU

- Veronica Laura Demenescu, Rafaela-Ani Carabenciov - *Remus Georgescu – O viață dăruită muzicii – Cronici, mărturii, documente*. Vol. I, Ed. Eurostampa, Timișoara, 2013
- Veronica Laura Demenescu, Rafaela-Ani Carabenciov - *Remus Georgescu – O viață dăruită muzicii – cronici, interviuri, documente*. Vol. II, Ed. Eurostampa, Timișoara, 2014
- Veronica Laura Demenescu, Rafaela-Ani Carabenciov - *Remus Georgescu – O viață dăruită muzicii – Compozitorul. Studii, Analize, Cronici*. Vol. III, Ed. Eurostampa, Timișoara, 2014
- Veronica Laura Demenescu, Rafaela-Ani Carabenciov - *Remus Georgescu – O viață dăruită muzicii – Cronici și interviuri*. Vol. IV, Ed. Eurostampa, Timișoara, 2014
- Veronica Laura Demenescu, Rafaela-Ani Carabenciov - *Remus Georgescu- O viață dăruită muzicii – Cronici*. Vol. V, Ed. Eurostampa, Timișoara, 2017

5.4. ARTICOLE PUBLICATE:

- numeroase articole publicate în Revista Orizont, în Revista Muzica, Romania literară

5.5. STAGII DE PREGĂTIRE ARTISTICĂ SAU ȘTIINȚIFICĂ

Perioada/Anul	Descriere
1968/69	Cursuri de perfectionare in S.U.A, prilej cu care i-a întâlnit pe Ionel Perlea,

.....
6 ACTIVITATE PROFESIONALĂ

6.1. CARIERĂ PROFESIONALĂ

Perioada/Anul	Descriere
1956-1957	cercetător al Institutului de Folclor din București
1957-1958	membru fondator și șef de orchestră al Teatrului Muzical din Constanța
1959	dirijor al Filarmonicii din Sibiu
1960-1963	dirijor al Filarmonicii din Oradea
1963-1968	dirijor al Filarmonicii din Târgu-Mureș
1968-2003	dirijor al Filarmonicii Banatul din Timișoara
1980-1988	director artistic al Filarmonicii Banatul din Timișoara
1990-1994	director artistic al Filarmonicii Banatul din Timișoara
1990- 2015	profesor la Facultatea de Muzică, Universitatea de Vest, Timișoara